

30 problémů Velkého třesku, vysloveno v r. 2001.

Tak kolik těch problémů bylo vyřešeno anebo aspoň zodpovězeno k r.2016 ?

The Top 30 Problems with the Big Bang

'Cosmologists are often in error, but never in doubt.' -- Lev Landau /// 'I am certain that it is time to retire Landau's quote.' -- cosmologist Michael Turner [Physics Today 2001/12, 10-11]

[reprinted from *Meta Research Bulletin* 11, 6-13 (2002)]

Abstract. Earlier, we presented a simple list of the top ten problems with the Big Bang. [[1]] Since that publication, we have had many requests for citations and additional details, which we provide here. We also respond to a few rebuttal arguments to the earlier list. Then we supplement the list based on the last four years of developments – with another 20 problems for the theory.

(1) Static universe models fit observational data better than expanding universe models.

Static universe models match most observations with *no* adjustable parameters. The Big Bang can match each of the critical observations, but only with adjustable parameters, one of which (the cosmic deceleration parameter) requires mutually exclusive values to match different tests. [[2],[3]] Without ad hoc theorizing, this point alone falsifies the Big Bang. Even if the discrepancy could be explained, Occam's razor favors the model with fewer adjustable parameters – the static universe model.

(2) The microwave “background” makes more sense as the limiting temperature of space heated by starlight than as the remnant of a fireball.

The expression “the temperature of space” is the title of chapter 13 of Sir Arthur Eddington's famous 1926 work, [[4]] Eddington calculated the minimum temperature any body in space would cool to, given that it is immersed in the radiation of distant starlight. With no adjustable parameters, he obtained 3°K (later refined to 2.8°K [[5]]), essentially the same as the observed, so-called “background”, temperature. A similar calculation, although with less certain accuracy, applies to the limiting temperature of intergalactic space because of the radiation of galaxy light. [[6]] So the intergalactic matter is like a “fog”, and would therefore provide a simpler explanation for the microwave radiation, including its blackbody-shaped spectrum.

Such a fog also explains the otherwise troublesome ratio of infrared to radio intensities of radio galaxies. [[7]] The amount of radiation emitted by distant galaxies falls with

increasing wavelengths, as expected if the longer wavelengths are scattered by the intergalactic medium. For example, the brightness ratio of radio galaxies at infrared and radio wavelengths changes with distance in a way which implies absorption. Basically, this means that the longer wavelengths are more easily absorbed by material between the galaxies. But then the microwave radiation (between the two wavelengths) should be absorbed by that medium too, and has no chance to reach us from such great distances, or to remain perfectly uniform while doing so. It must instead result from the radiation of microwaves from the intergalactic medium. This argument alone implies that the microwaves could not be coming directly to us from a distance beyond all the galaxies, and therefore that the Big Bang theory cannot be correct.

None of the predictions of the background temperature based on the Big Bang were close enough to qualify as successes, the worst being Gamow's upward-revised estimate of 50°K made in 1961, just two years before the actual discovery. Clearly, without a realistic quantitative prediction, the Big Bang's hypothetical "fireball" becomes indistinguishable from the natural minimum temperature of all cold matter in space. But none of the predictions, which ranged between 5°K and 50°K, matched observations. [[8]] And the Big Bang offers no explanation for the kind of intensity variations with wavelength seen in radio galaxies.

(3) Element abundance predictions using the Big Bang require too many adjustable parameters to make them work.

The universal abundances of most elements were predicted correctly by Hoyle in the context of the original Steady State cosmological model. This worked for all elements heavier than lithium. The Big Bang co-opted those results and concentrated on predicting the abundances of the light elements. Each such prediction requires at least one adjustable parameter unique to that element prediction. Often, it's a question of figuring out why the element was either created or destroyed or both to some degree following the Big Bang. When you take away these degrees of freedom, no genuine prediction remains. The best the Big Bang can claim is consistency with observations using the various ad hoc models to explain the data for each light element. Examples: [[9],[10]] for helium-3; [[11]] for lithium-7; [[12]] for deuterium; [[13]] for beryllium; and [[14],[15]] for overviews. For a full discussion of an alternative origin of the light elements, see [[16]].

(4) The universe has too much large scale structure (interspersed "walls" and voids) to form in a time as short as 10-20 billion years.

The average speed of galaxies through space is a well-measured quantity. At those speeds, galaxies would require roughly the age of the universe to assemble into the largest structures (superclusters and walls) we see in space [[17]], and to clear all the voids between galaxy walls. But this assumes that the initial directions of motion are special, e.g., directed away from the centers of voids. To get around this problem, one must propose that galaxy speeds were initially much higher and have slowed due to some sort of "viscosity" of space.

To form these structures by building up the needed motions through gravitational acceleration alone would take in excess of 100 billion years. [\[\[18\]\]](#)

(5) The average luminosity of quasars must decrease with time in just the right way so that their average apparent brightness is the same at all redshifts, which is exceedingly unlikely.

According to the Big Bang theory, a quasar at a redshift of 1 is roughly ten times as far away as one at a redshift of 0.1. (The redshift-distance relation is not quite linear, but this is a fair approximation.) If the two quasars were intrinsically similar, the high redshift one would be about 100 times fainter because of the inverse square law. But it is, on average, of comparable apparent brightness. This must be explained as quasars “evolving” their intrinsic properties so that they get smaller and fainter as the universe evolves. That way, the quasar at redshift 1 can be intrinsically 100 times brighter than the one at 0.1, explaining why they appear (on average) to be comparably bright. It isn’t as if the Big Bang has a reason why quasars should evolve in just this magical way. But that is required to explain the observations using the Big Bang interpretation of the redshift of quasars as a measure of cosmological distance. See [\[\[19\],\[20\]\]](#).

By contrast, the relation between apparent magnitude and distance for quasars is a simple, inverse-square law in alternative cosmologies. In [\[20\]](#), Arp shows great quantities of evidence that large quasar redshifts are a combination of a cosmological factor and an intrinsic factor, with the latter dominant in most cases. Most large quasar redshifts (e.g., $z > 1$) therefore have little correlation with distance. A grouping of 11 quasars close to NGC 1068, having nominal ejection patterns correlated with galaxy rotation, provides further strong evidence that quasar redshifts are intrinsic. [\[\[21\]\]](#)

(6) The ages of globular clusters appear older than the universe.

Even though the data have been stretched in the direction toward resolving this since the “top ten” list first appeared, the error bars on the Hubble age of the universe (12 ± 2 Gyr) still do not quite overlap the error bars on the oldest globular clusters (16 ± 2 Gyr). Astronomers have studied this for the past decade, but resist the “observational error” explanation because that would almost certainly push the Hubble age older (as Sandage has been arguing for years), which creates several new problems for the Big Bang. In other words, the cure is worse than the illness for the theory. In fact, a new, relatively bias-free observational technique has gone the opposite way, lowering the Hubble age estimate to 10 Gyr, making the discrepancy worse again. [\[\[22\],\[23\]\]](#)

(7) The local streaming motions of galaxies are too high for a finite universe that is

supposed to be everywhere uniform.

In the early 1990s, we learned that the average redshift for galaxies of a given brightness differs on opposite sides of the sky. The Big Bang interprets this as the existence of a puzzling group flow of galaxies relative to the microwave radiation on scales of at least 130 Mpc. Earlier, the existence of this flow led to the hypothesis of a "Great Attractor" pulling all these galaxies in its direction. But in newer studies, no backside infall was found on the other side of the hypothetical feature. Instead, there is streaming on both sides of us out to 60-70 Mpc in a consistent direction relative to the microwave "background". The only Big Bang alternative to the apparent result of large-scale streaming of galaxies is that the microwave radiation is in motion relative to us. Either way, this result is trouble for the Big Bang. [\[\[24\],\[25\],\[26\],\[27\],\[28\]\]](#)

(8) Invisible dark matter of an unknown but non-baryonic nature must be the dominant ingredient of the entire universe.

The Big Bang requires sprinkling galaxies, clusters, superclusters, and the universe with ever-increasing amounts of this invisible, not-yet-detected "dark matter" to keep the theory viable. Overall, over 90% of the universe must be made of something we have never detected. By contrast, Milgrom's model (the alternative to "dark matter") provides a one-parameter explanation that works at all scales and requires no "dark matter" to exist at any scale. (I exclude the additional 50%-100% of invisible ordinary matter inferred to exist by, e.g., MACHO studies.) Some physicists don't like modifying the law of gravity in this way, but a finite range for natural forces is a logical necessity (not just theory) spoken of since the 17th century. [\[\[29\],\[30\]\]](#)

Milgrom's model requires nothing more than that. Milgrom's is an operational model rather than one based on fundamentals. But it is consistent with more complete models invoking a finite range for gravity. So Milgrom's model provides a basis to eliminate the need for "dark matter" in the universe at any scale. This represents one more Big Bang "fudge factor" no longer needed.

(9) The most distant galaxies in the Hubble Deep Field show insufficient evidence of evolution, with some of them having higher redshifts ($z = 6-7$) than the highest-redshift quasars.

The Big Bang requires that stars, quasars and galaxies in the early universe be "primitive", meaning mostly metal-free, because it requires many generations of supernovae to build up metal content in stars. But the latest evidence suggests lots of metal in the "earliest" quasars and galaxies. [\[\[31\],\[32\],\[33\]\]](#) Moreover, we now have evidence for numerous ordinary galaxies in what the Big Bang expected to be the "dark age" of evolution of the universe, when the light of the few primitive galaxies in existence would be blocked

from view by hydrogen clouds. [[34]]

(10) If the open universe we see today is extrapolated back near the beginning, the ratio of the actual density of matter in the universe to the critical density must differ from unity by just a part in 10^{59} . Any larger deviation would result in a universe already collapsed on itself or already dissipated.

Inflation failed to achieve its goal when many observations went against it. To maintain consistency and salvage inflation, the Big Bang has now introduced two new adjustable parameters: (1) the cosmological constant, which has a major fine-tuning problem of its own because theory suggests it ought to be of order 10^{120} , and observations suggest a value less than 1; and (2) “quintessence” or “dark energy”. [[35],[36]] This latter theoretical substance solves the fine-tuning problem by introducing invisible, undetectable energy sprinkled at will as needed throughout the universe to keep consistency between theory and observations. It can therefore be accurately described as “the ultimate fudge factor”.

Anyone doubting the Big Bang in its present form (which includes most astronomy-interested people outside the field of astronomy, according to one recent survey) would have good cause for that opinion and could easily defend such a position. This is a fundamentally different matter than proving the Big Bang did not happen, which would be proving a negative – something that is normally impossible. (E.g., we cannot *prove* that Santa Claus does not exist.) The Big Bang, much like the Santa Claus hypothesis, no longer makes testable predictions wherein proponents agree that a failure would falsify the hypothesis. Instead, the theory is continually amended to account for all new, unexpected discoveries. Indeed, many young scientists now think of this as a normal process in science! They forget or were never taught that a model has value only when it can predict new things that differentiate the model from chance and from other models before the new things are discovered. Explanations of new things are supposed to flow from the basic theory itself with at most an adjustable parameter or two, and not from add-on bits of new theory.

Of course, the literature also contains the occasional review paper in support of the Big Bang. [[37]] But these generally don't count any of the prediction failures or surprises as theory failures as long as some ad hoc theory might explain them. And the “prediction successes” in almost every case do not distinguish the Big Bang from any of the four leading competitor models: Quasi-Steady-State [16,[38]], Plasma Cosmology [18], Meta Model [3], and Variable-Mass Cosmology [20].

For the most part, these four alternative cosmologies are ignored by astronomers. However, one web site by Ned Wright does try to advance counterarguments in defense of the

Big Bang. [[39]] But his counterarguments are mostly old objections long since defeated. For example:

(1) In “Eddington did not predict the CMB”:

- a. Wright argues that Eddington’s argument for the “temperature of space” applies at most to our Galaxy. But Eddington’s reasoning applies also to the temperature of intergalactic space, for which a minimum is set by the radiation of galaxy and quasar light. The original calculations half-a-century ago showed this limit probably fell in the range 1-6°K. [6] And that was before quasars were discovered and before we knew the modern space density of galaxies.
- b. Wright also argues that dust grains cannot be the source of the blackbody microwave radiation because there are not enough of them to be opaque, as needed to produce a blackbody spectrum. However, opaqueness is required only in a finite universe. An infinite universe can achieve thermodynamic equilibrium (the actual requirement for a blackbody spectrum) even if transparent out to very large distances because the thermal mixing can occur on a much smaller scale than quantum particles – e.g., in the light-carrying medium itself.
- c. Wright argues that dust grains do not radiate efficiently at millimeter wavelengths. However, efficient or not, if the equilibrium temperature they reach is 2.8°K, they must radiate away the energy they absorb from distant galaxy and quasar light at millimeter wavelengths. Temperature and wavelength are correlated for any bodies in thermal equilibrium.

(2) About Lerner’s argument against the Big Bang:

- a. Lerner calculated that the Big Bang universe has not had enough time to form superclusters. Wright calculates that all the voids could be vacated and superclusters formed in less than 11-14 billion years (barely). But that assumes that almost all matter has initial speeds headed directly out of voids and toward matter concentrations. Lerner, on the other hand, assumed that the speeds had to be built up by gravitational attraction, which takes many times longer. Lerner’s point is more reasonable because doing it Wright’s way requires fine-tuning of initial conditions.
- b. Wright argues that “there is certainly lots of evidence for dark matter.” The reality is that there is no credible observational detection of dark matter, so all the “evidence” is a matter of interpretation, depending on theoretical assumptions. For example, Milgrom’s Model explains all the same evidence without any need for dark matter.

(3) Regarding arguments against “tired light cosmology”:

- a. Wright argues: “There is no known interaction that can degrade a photon's energy without also changing its momentum, which leads to a blurring of distant objects which is not observed.” While it is technically true that no such interaction has yet been discovered, reasonable non-Big-Bang cosmologies require the existence of entities many orders of magnitude smaller than photons. For example, the entity responsible for gravitational interactions has not yet been discovered. So the “fuzzy

image” argument does not apply to realistic physical models in which all substance is infinitely divisible. By contrast, physical models lacking infinite divisibility have great difficulties explaining Zeno’s paradoxes – especially the extended paradox for matter. [3]

- b. Wright argues that the stretching of supernovae light curves is not predicted by “tired light”. However, one cannot measure the stretching effect directly because the time under the lightcurve depends on the intrinsic brightness of the supernovae, which can vary considerably. So one must use indirect indicators, such as rise time only. And in that case, the data does not unambiguously favor either tired light or Big Bang models.
- c. Wright argued that tired light does not produce a blackbody spectrum. But this is untrue if the entities producing the energy loss are many orders of magnitude smaller and more numerous than quantum particles.
- d. Wright argues that tired light models fail the Tolman surface brightness test. This ignores that realistic tired light models must lose energy in the transverse direction, not just the longitudinal one, because light is a transverse wave. When this effect is considered, the predicted loss of light intensity goes with $(1+z)^{-2}$, which is in good agreement with most observations without any adjustable parameters. [NOTEREF _Ref4051228 \h * MERGEFORMAT 2,[40]] The Big Bang, by contrast, predicts a $(1+z)^{-4}$ dependence, and must therefore invoke special ad hoc evolution (different from that applicable to quasars) to close the gap between theory and observations.

By no means is this “top ten” list of Big Bang problems exhaustive – far from it. In fact, it is easy to argue that several of these additional 20 points should be among the “top ten”:

- **"Pencil-beam surveys"** show large-scale structure out to distances of more than 1 Gpc in both of two opposite directions from us. This appears as a succession of wall-like galaxy features at fairly regular intervals, the first of which, at about 130 Mpc distance, is called "The Great Wall". To date, 13 such evenly-spaced "walls" of galaxies have been found! [[41]] The Big Bang theory requires fairly uniform mixing on scales of distance larger than about 20 Mpc, so there apparently is far more large-scale structure in the universe than the Big Bang can explain.
- Many particles are seen with energies over 60×10^{18} eV. But that is the **theoretical energy limit** for anything traveling more than 20-50 Mpc because of interaction with microwave background photons. [[42]] However, this objection assumes the microwave radiation is as the Big Bang expects, instead of a relatively sparse, local phenomenon.
- The Big Bang predicts that equal amounts of **matter and antimatter** were created in the initial explosion. Matter dominates the present universe apparently because of some form of asymmetry, such as CP violation asymmetry, that caused most anti-matter to annihilate with matter, but left much matter. Experiments are searching for evidence of this asymmetry, so far without success. Other galaxies can't be antimatter because that would create a matter-antimatter boundary with the intergalactic medium that would create

gamma rays, which are not seen. [\[43\]](#),[\[44\]](#)

- Even a small amount of diffuse neutral hydrogen would produce a smooth absorbing trough shortward of a QSO's Lyman-alpha emission line. This is called the **Gunn-Peterson effect**, and is rarely seen, implying that most hydrogen in the universe has been re-ionized. A hydrogen Gunn-Peterson trough is now predicted to be present at a redshift $z \approx 6.1$. [\[45\]](#) Observations of high-redshift quasars near $z = 6$ briefly appeared to confirm this prediction. However, a galaxy lensed by a foreground cluster has now been observed at $z = 6.56$, prior to the supposed reionization epoch and at a time when the Big Bang expects no galaxies to be visible yet. Moreover, if only a few galaxies had turned on by this early point, their emission would have been absorbed by the surrounding hydrogen gas, making these early galaxies invisible. [\[34\]](#) So the lensed galaxy observation falsifies this prediction and the theory it was based on. Another problem example: Quasar PG 0052+251 is at the core of a normal spiral galaxy. The host galaxy appears undisturbed by the quasar radiation, which, in the Big Bang, is supposed to be strong enough to ionize the intergalactic medium. [\[46\]](#)
- An **excess of QSOs** is observed around foreground clusters. Lensing amplification caused by foreground galaxies or clusters is too weak to explain this association between high- and low-redshift objects. This apparent contradiction has no solution under Big Bang premises that does not create some other problem. In particular, dark matter solutions would have to be centrally concentrated, contrary to observations that imply that dark matter increases away from galaxy centers. The high-redshift and low-redshift objects are probably actually at comparable distances, as Arp has maintained for 30 years. [\[47\]](#)
- The Big Bang violates the **first law of thermodynamics**, that energy cannot be either created or destroyed, by requiring that new space filled with "zero-point energy" be continually created between the galaxies. [\[48\]](#)
- In the Las Campanas redshift survey, statistical differences from homogenous distribution were found out to a scale of at least 200 Mpc. [\[49\]](#) This is consistent with other galaxy catalog analyses that show no trends toward homogeneity even on scales up to 1000 Mpc. [\[50\]](#) The Big Bang, of course, requires **large-scale homogeneity**. The Meta Model and other infinite-universe models expect fractal behavior at all scales. Observations remain in agreement with that.
- **Elliptical galaxies** supposedly bulge along the axis of the most recent galaxy merger. But the angular velocities of stars at different distances from the center are all different, making an elliptical shape formed in that way unstable. Such velocities would shear the elliptical shape until it was smoothed into a circular disk. Where are the galaxies in the process of being sheared?
- The polarization of radio emission rotates as it passes through magnetized extragalactic plasmas. Such **Faraday rotations in quasars** should increase (on average) with distance. If redshift indicates distance, then rotation and redshift should increase together. However, the mean Faraday rotation is less near $z = 2$ than near $z = 1$ (where quasars are apparently intrinsically brightest, according to Arp's model). [\[51\]](#)
- If the dark matter needed by the Big Bang exists, microwave radiation fluctuations should

have “**acoustic peaks**” on angular scales of 1° and 0.3° , with the latter prominent compared with the former. By contrast, if Milgrom’s alternative to dark matter (Modified Newtonian Dynamics) is correct, then the latter peak should be only about 20% of the former. Newly acquired data from the Boomerang balloon-borne instruments clearly favors the MOND interpretation over dark matter. [\[\[52\]\]](#)

- **Redshifts are quantized** for both galaxies [\[\[53\],\[54\]\]](#) and quasars [\[\[55\]\]](#). So are other properties of galaxies. [\[\[56\]\]](#) This should not happen under Big Bang premises.
- The **number density of optical quasars** peaks at $z = 2.5-3$, and declines toward both lower and higher redshifts. At $z = 5$, it has dropped by a factor of about 20. This cannot be explained by dust extinction or survey incompleteness. The Big Bang predicts that quasars, the seeds of all galaxies, were most numerous at earliest epochs. [\[\[57\]\]](#)
- The falloff of the power spectrum at small scales can be used to determine the **temperature of the intergalactic medium**. It is typically inferred to be $20,000^\circ\text{K}$, but there is no evidence of evolution with redshift. Yet in the Big Bang, that temperature ought to adiabatically decrease as space expands everywhere. This is another indicator that the universe is not really expanding.] [\[\[58\]\]](#)
- Under Big Bang premises, the **fine structure constant must vary** with time. [\[\[59\]\]](#)
- Measurements of the **two-point correlation function** for optically selected galaxies follow an almost perfect power law over nearly three orders of magnitude in separation. However, this result disagrees with n-body simulations in all the Big Bang’s various modifications. A complex mixture of gravity, star formation, and dissipative hydrodynamics seems to be needed. [\[\[60\]\]](#)
- Emission lines for $z > 4$ quasars indicate higher-than-solar **quasar metallicities**. [\[\[61\]\]](#) The iron to magnesium ratio *increases* at higher redshifts (earlier Big Bang epochs). [\[\[62\]\]](#) These results imply substantial star formation at epochs preceding or concurrent with the QSO phenomenon, contrary to normal Big Bang scenarios.
- The absorption lines of **damped Lyman-alpha systems** are seen in quasars. However, the HST NICMOS spectrograph has searched to see these objects directly in the infrared, but failed for the most part to detect them. [\[\[63\]\]](#) Moreover, the relative abundances have surprising uniformity, unexplained in the Big Bang. [\[\[64\]\]](#) The simplest explanation is that the absorbers are in the quasar’s own environment, not at their redshift distance as the Big Bang requires.
- The **luminosity evolution** of brightest cluster galaxies (BGCs) cannot be adequately explained by a single evolutionary model. For example, BGCs with low x-ray luminosity are consistent with no evolution, while those with high x-ray luminosity are brighter on average at high redshift. [\[\[65\]\]](#)
- The fundamental question of why it is that at early cosmological times, bound aggregates of order 100,000 stars (**globular clusters**) were able to form remains unsolved in the Big Bang. It is no mystery in infinite universe models. [\[\[66\]\]](#)

slavného sira Arthura Eddingtonova 1926 práci, [[4]] Eddington vypočítá minimální teplotu každý subjekt ve vesmíru by vychladnout na, vzhledem k tomu, že je ponořen v záření vzdálených hvězd. Bez nastavitelných parametrů, získal 3°K (později rafinované $2,8^\circ\text{K}$ [[5]]), v podstatě stejný jako sledované, tzv. "na pozadí", teplota. Podobný výpočet, i když se s určitým přesností, se vztahuje na omezení teploty intergalaktického prostoru, protože záření Galaxy světla. [[6]] Tak intergalaktický věc je jako "mlha", a proto by poskytnout jednodušší vysvětlení mikrovlnného záření, včetně jeho černého tvaru spektra. Taková mlha také vysvětluje jinak problematický poměr na rádiový intenzity rádiových galaxií. [[7]] Množství záření emitovaného vzdálených galaxií se snižuje s rostoucí vlnových délkách, podle očekávání, v případě, že delší vlnové délky jsou rozptýleny do mezigalaktického média. Například, poměr jasů rádiových galaxií v infračerveném a rozhlasové vlnové délky mění se vzdáleností, a to způsobem, který znamená vstřebávání. V podstatě to znamená, že jsou delší vlnové délky, jsou snadněji absorbovány materiálu mezi galaxiemi. Ale pak mikrovlnné záření (mezi dvou vlnových délkách), by měla být absorbována prostřednictvím tohoto média příliš, a nemá šanci se k nám dostanete z těchto velkých vzdálenostech, nebo zůstat dokonale rovnoměrné, zatímco dělá tak. To musí být spíše výsledkem záření mikrovln z mezigalaktického média. Tento argument sám znamená, že mikrovlny nelze přichází přímo k nám z dálky mimo všech galaxií, a proto, že teorie velkého třesku nemůže být správné. Žádná z předpovědi teplotu pozadí na základě velkého třesku byl dost blízko, aby byl kvalifikován jako úspěchy, nejhroší je Gamow je vzhůru revidovaný odhad 50°K provedena v roce 1961, jen dva roky před skutečným objevem. Je zřejmé, že bez reálné kvantitativní předpovědi, velký třesk je hypotetická "ohnivá koule" se stává nerozeznatelný od přírodního minimální teplota všech studené hmoty ve vesmíru. Ale žádná z předpovědí, které se pohybovaly v rozmezí 5°K a 50°K , uzavřeno pozorování. [[8]] a Velký třesk nabízí žádné vysvětlení pro druh intenzity variantách s vlnovou délkou vidět v rádiových galaxií.

(3) předpovědi Element hojnost pomocí Big Bang vyžadovalo příliš mnoho nastavitelných parametrů, aby jim práci. Univerzální abundances většiny prvků byly vytipovány správně Hoyle v kontextu původního ustáleném stavu kosmologický model. Toto řešení se osvědčilo pro všechny prvky těžší než lithium. The Big Bang kooptován těchto výsledků a soustředil se na předpovídání abundances světelných prvků. Každá taková predikce vyžaduje alespoň jeden nastavitelný parametr jedinečné pro tento prvek předpovědi. Často je to otázka zjišťuje, proč byl prvek buď vytvořit ani zničit, nebo obojí do určité míry po Velkém třesku. Když si odnést těchto stupňů volnosti, žádná skutečná předpověď zůstává. Nejlepší Big Bang může tvrdit, je soulad s pozorování s pomocí různých ad hoc modely vysvětlit data pro každý světelný prvek. Příklady: [[9], [10]] pro hélium-3, [[11]] pro lithium-7, [[12]] pro deuterium, [[13]] pro beryllium, a [[14], [15]] u přehledů. Pro důkladnou diskusi alternativní původu lehkých prvků, viz [[16]].

(4) vesmír má příliš rozsáhlou strukturu (proložené "zdi" a dutiny) tvořit v době co nejkratší, deset až dvacet miliard roky. Průměrná rychlost galaxií ve vesmíru je dobře měřené množství. Na těchto rychlostech by galaxie vyžadovat zhruba stáří vesmíru shromáždit jednu z největších staveb (superclusters a stěny), které vidíme ve vesmíru [[17]], a odstranit všechny dutiny mezi galaxiemi stěn. To ovšem předpokládá, že počáteční směry pohybu jsou zvláštní, např. směřuje od center dutin. Chcete-li získat tento problém vyřešit, je třeba navrhnout, že galaxie rychlosti byly zpočátku vyšší a zpomalilo kvůli jakési "viskozita" prostoru. K vytvoření těchto struktur vybudováním potřebné pohyby přes gravitační zrychlení samotné by se více než 100 miliard let. [[18]] (5) Průměrná světelnost kvasarů musí snižovat s časem jen správným způsobem tak, že jejich průměrná zdánlivá jasnost je stejné ve všech rudým posuvem, který je mimořádně nepravděpodobné. Podle Big Bang Theory,

kvasar v rudém posuvu 1 je zhruba desetkrát tak daleko, jak jednou v rudém posuvu 0,1. (Rudý posuv vzdálenost vztah není zcela lineární, ale to je spravedlivé přiblížení.) Jestliže dva kvasary byly skutečně podobné, vysoký rudý posuv z nich bude asi 100 krát slabší, protože Newtonova gravitačního zákona. Ale to je v průměru srovnatelné zdánlivé jasnosti. To musí být vysvětleno jako kvasary "vyvíjející se" svým vlastnostem tak, aby se menší a slabší, protože vesmír se vyvíjí. Tímto způsobem můžete kvasar s rudým posuvem 1 je jiskrově 100 krát jasnější, než na 0,1 s vysvětlením, proč se objeví (v průměru) je poměrně jasné. Není to, jako kdyby Big Bang je důvod, proč kvasary by se měla vyvíjet právě v tomto magickém způsobem. Ale to je třeba vysvětlit pozorování pomocí Big Bang výkladu rudého posuvu kvasarů jako měřítko kosmologické vzdálenosti. Viz [[19], [20]]. Naproti tomu vztah mezi zdánlivé velikosti a vzdálenosti pro kvasarů je jednoduchý, inverzní-právo čtverce o alternativní kosmologie. V [20], Arp ukazuje velké množství důkazů, že velké kvasaru redshifts jsou kombinací kosmologické faktorem a vnitřní faktor, s druhým dominantní ve většině případů. Většina velkých kvasaru rudý (např. $z > 1$), a proto mají malou korelaci se vzdáleností. Seskupení 11 kvasarů v blízkosti NGC 1068, s nominální vystřelovací vzory souvisí s rotací galaxií, poskytuje další silný důkaz, že rudý posuv kvasaru jsou vnitřní. [[21]] (6) stáří kulových hvězdokup se objeví starší než vesmír. I když byly údaje napne ve směru k řešení tohoto problému, protože "top ten" seznam se poprvé objevil, se chybové úsečky na věku Hubble vesmíru (12 ± 2 Gyr), stále nejsou zcela překrývají chybové úsečky na nejstarší kulové hvězdokupy (16 ± 2 Gyr). Astronomové studovali to v posledních deseti letech, ale odolat "pozorovací chyba" vysvětlení, protože by to téměř jistě tlačit věk Hubble starší (jako Sandage bylo argumentovat let), která vytváří několik nových problémů pro Velkém třesku. Jinými slovy, že lék je horší než nemoc pro teorii. Ve skutečnosti, nové, relativně bias-free pozorovací technika pryč opačným směrem, snížení věkové Hubble odhad 10 Gyr, což rozpor znovu hůř. [[22], [23]] (7) Místní streamování pohyby galaxií jsou příliš vysoké pro konečného vesmíru, které by mělo být všude jednotný. V časných 1990, jsme se dozvěděli, že průměrná rudý posuv pro galaxií daného jasu liší v závislosti na opačných stranách oblohy. The Big Bang interpretuje jako existence záhadné skupiny toku galaxií vzhledem k mikrovlnnému záření na stupnicích nejméně 130 Mpc. Dříve, existence tohoto toku vedlo k hypotéze, že "velké" Attractor tahání všechny tyto galaxie ve svém směru. Ale v novějších studiích, nebyla zadní infall nachází na druhé straně hypotetické funkce. Místo toho, že je vysílání na obou stranách, aby se nám 60-70 Mpc jednotným směrem vzhledem k mikrovlnné "pozadí". Pouze Big Bang alternativa ke zřejmému výsledek rozsáhlých streamování galaxií je to, že mikrovlnné záření v pohybu vzhledem k nám. Ať tak či onak, tento výsledek je problém pro Velkém třesku. [[24], [25], [26], [27], [28]] (8), Invisible temné hmoty v neznámé, ale nikoli baryonic povahy musí být dominantní složkou celého vesmíru. The Big Bang vyžaduje kroupení galaxií, kup superclusters a vesmír neustále rostoucí objem tohoto neviditelného, ne-přesto-zjištěného "temné hmoty" udržet teorie životaschopné. Celkově musí být více než 90% z vesmíru se z něčeho, co se nikdy zjištěny. Naproti tomu Milgrom model (alternativa k "temné hmoty") poskytuje jeden parametr vysvětlení, že pracuje na všech úrovních a nevyžaduje žádné "temné hmoty", existovat v libovolném měřítku. (I vyloučit dodatečné 50% -100% neviditelné běžnou hmotou odvozenými existovat, např. MACHO studií.) Někteří se nelíbí úpravy gravitační zákon tímto způsobem, ale konečný rozsah přírodních sil je logické nutnost (ne jen teorie) mluví od 17. století. [[29] [30]] Milgrom model nevyžaduje nic víc než to. Milgrom to je funkční model, spíše než založený na fundamenty. Ale to je v souladu s více kompletních modelů vyvolání konečný rozsah gravitace. Takže Milgrom model poskytuje základ pro odstranění potřebu "temné hmoty" ve vesmíru, v jakémkoli měřítku. To představuje jeden velký třesk "Fudge faktor" již není potřeba. (9) nejvzdálenější galaxie v Hubble Deep Field ukazují důkazy o evoluci, přičemž některé z nich mají větší rudý posuv $z = (6-7)$, než je nejvyšší-redshift kvasarů. The Big Bang

vyžaduje, aby hvězdy, kvasary a galaxie v raném vesmíru bylo "primitivní", což znamená většinou kovů, protože to vyžaduje mnoho generací supernov vybudovat obsahu kovu ve hvězdách. Ale poslední důkazy naznačují, hodně kovu v "nejdříve" kvasarů a galaxií. [[31], [32], [33]] Navíc nyní máme důkaz pro řadu běžných galaxií v čem Big Bang Očekává se, že "temný věk" evoluce vesmíru, když světlo z mála primitivních galaxií v existenci bude zablokována pohledu vodíkovými mraky. [[34]] (10) Je-li otevřený vesmír vidíme dnes extrapolovat zpět v blízkosti počátku, musí být poměr skutečné hustoty hmoty ve vesmíru kritická hustota se liší od jednoty pouze součástí v roce 1059. Každá větší odchylka by mělo za následek ve vesmíru již zhroutila do sebe, nebo již rozptýlil. Inflation nepodařilo dosáhnout svého cíle, když mnoho pozorování šel proti němu. Chcete-li zachovat konzistenci a záchranné inflation, Big Bang nyní představila dva nové nastavitelné parametry: (1) kosmologická konstanta, která má zásadní jemné-tuning problém, protože jeho vlastní teorie naznačuje, že by mělo být v řádu 10120 a pozorování naznačují, hodnoty menší než 1, a (2), "podstata" nebo "temná energie". [[35], [36]] Tato druhá teoretická látka řeší doladění problém zavedením neviditelné, nezjistitelné energie rozlitá u bude podle potřeby v celém vesmíru, jak udržet soulad mezi teorií a pozorováním. Proto lze přesněji popsat jako "konečný Fudge faktor". Každý, kdo pochybuje o velký třesk v jeho současné podobě (která zahrnuje většinu astronomie-zájemce mimo oblasti astronomie, podle jednoho nedávného průzkumu) bude mít dobrý důvod pro toto stanovisko a snadno se může bránit takové postavení. To je zásadně jiná věc, než ukazuje Big Bang nestalo, která by ukázala negativní - něco, co je normálně nemožné. (Např., nemůžeme dokázat, že Santa Claus neexistuje.) The Big Bang, podobně jako Santa Claus hypotézy, již je testovatelné předpovědi kde zastánci se shodují, že neúspěch by falšovat hypotézu. Místo toho je teorie neustále pozměňovány účet pro všechny nové, nečekané objevy. Ve skutečnosti, mnoho mladých vědců nyní myslet na to jako normální proces ve vědě! Zapomínají, nebo nikdy neučil, že model má hodnotu pouze tehdy, když je možné předvídat nové věci, které odlišují tento model od náhody a od jiných modelů, než se nové věci jsou objeveny. Vysvětlení nových věcí, které mají plynout od základní teorie sama s maximálně nastavitelným parametrem nebo dva, a ne z add-on kousky nové teorie. Samozřejmě, že literatura obsahuje také občas recenzi papír na podporu Velkém třesku. [[37]], ale tyto jsou obecně nepočítají žádné predikcí poruch nebo překvapení jako teorie poruch, jak dlouho, jak někteří ad hoc teorie by mohla vysvětlit. A "predikce" úspěchy téměř ve všech případech nerozlišují velký třesk z některého ze čtyř hlavních konkurenčních modelů: Kvazi-Steady-State [16, [38]], plazmová kosmologie [18], Meta model [3], a variabilní-Mass Kosmologie [20]. Pro nejvíce se rozdělit, jsou tyto čtyři alternativní kosmologie ignoruje astronomy. Nicméně, jeden web Ned Wright se pokusí postoupit protiargumenty na obranu Velkém třesku. [[39]] Ale jeho protiargumenty jsou většinou staré námitky dávno poražen. Například: (1) "Eddington nepředpovídá CMB":. Wright tvrdí, že Eddington argument pro "teplota prostoru" se vztahuje nejvýše na naší Galaxie. Ale Eddington úvaha platí i pro teplotu mezigalaktického prostoru, pro který je minimální nastavuje záření galaxie kvasaru a světlem. Původní výpočty půl před sto lety ukázala, tento limit pravděpodobně padl v rozmezí 1-6 ° K. [6] A to bylo předtím, než byly objeveny kvasary a než jsme se nadáli moderní prostor hustotu galaxies.b. Wright rovněž tvrdí, že prachová zrna nemůže být zdrojem mikrovlnného záření černého, protože není dost, aby se neprůhledné, jako jsou potřebné k vytvoření černého tělesa spektrum. Nicméně, je neprůhlednost vyžaduje pouze v konečném vesmíru. Nekonečný vesmír může dosáhnout termodynamické rovnováhy (skutečný požadavek na černého spektra), i když z transparentní na velmi velké vzdálenosti, protože tepelná míchání může dojít v mnohem menším měřítku, než částice kvantové - např. ve světle nosné médium itself.c . Wright tvrdí, že prachová zrna nevyzařují efektivně na milimetrových vlnových délkách. Nicméně, efektivní, nebo ne, je-li rovnovážné teploty dosáhnou, je 2,8 ° K, musí vyzařují pryč energii absorbují ze vzdálené

galaxie kvasaru a světlo na milimetrových vlnových délkách. Teplota a vlnová délka jsou korelovány pro všechny subjekty v tepelné rovnováze (2) O argumentu Lerner vůči Velkého třesku: Se. Lerner spočítali, že Velký třesk vesmír neměl dostatek času tvořit superclusters. Wright spočítá, že všechny dutiny mohly být uvolněné a superclusters tvoří méně než 11 - 14000000000 roky (stěží). Ale to předpokládá, že téměř celá záležitost má počáteční rychlost v čele přímo z dutin a ke hmoty koncentracích. Lerner, na druhé straně, předpokládá se, že rychlost měla být tvořena přitažlivostí, který se až několikanásobně vyšší. Lerner je bod je rozumné, protože to dělá Wrighta, je potřeba doladit počáteční conditions. b. Wright tvrdí, že "je jisté spousta důkazů temné hmoty." Skutečností je, že není tam žádné věrohodné pozorování detekce temné hmoty, takže všechny "důkazy", je otázkou výkladu, podle teoretických předpokladů. Například Milgrom model vysvětluje všechny stejné důkazy, aniž by bylo nutné temné hmoty (3) Pokud jde o argumenty proti "unavené světlo kosmologie": Wright tvrdí: "Neexistuje žádná známá interakce, které mohou zhoršit foton energii, aniž se mění i jeho rychlost, což vede k zastření vzdálených objektů, které nejsou dodrženy." I když je to technicky pravda, že žádná taková interakce nebyla dosud objevena, přiměřené non-Big-Bang kosmologie vyžadují existenci zakázek subjekty mnoho závažností menší než fotonů. Například subjekt zodpovědný za gravitační interakce nebyla dosud objevena. Takže "rozmazaný obraz" argument se nevztahuje na realistických fyzikálních modelech, v níž všechny látky je nekonečně dělitelné. Naopak, fyzikální modely chybí nekonečné dělitelnosti mají značné potíže vysvětlující Zeno paradoxy - zejména rozšířený paradox hmoty. [3] b. Wright tvrdí, že roztahování supernov světelných křivek není předpovídal "unaveného světla". Nicméně, jeden nemůže měřit strečink účinku přímo, protože čas pod lightcurve závisí na vnitřní jas supernov, které se mohou značně lišit. Takže člověk musí používat nepřímé ukazatele, jako je doba náběhu pouze. A v tomto případě údaje neumožňují jednoznačně přednost buď unavený světla nebo Big Bang models. c. Wright tvrdí, že unavený světlo neprodukuje černého spektrum. Ale to není pravda, v případě, že subjekty vyrábějící energetické ztráty jsou o mnoho řádů menší a početnější než particles. d kvantové. Wright argumentuje, že unavené lehké modely nepodaří povrchu Tolman jasu test. Toto ignoruje, že realistické modely unavené světlo musí ztratit energii v příčném směru, ne jen jedna podélná, protože světlo je příčné vlny. Pokud je považováno za tento účinek, předpokládanou ztrátou intenzity světla se hodí $(1+z)^{-2}$, což je v dobré shodě s většinou připomínek bez jakýchkoliv nastavitelných parametrů. [NOTEREF_Ref4051228 \ h \ * MERGEFORMAT 2, [40]] The Big Bang naopak předpovídá $(1+z)^{-4}$ závislost, a proto musí vyvolat zvláštní ad hoc vývoj (odlišný od toho platí pro kvasary) a zavřete propast mezi teorií a pozorováním. V žádném případě je to "top ten" seznam Big Bang problémů vyčerpávající - daleko od něj. Ve skutečnosti, to je snadné tvrdit, že některé z těchto dalších 20 bodů by měla být mezi "top ten": · "tužka-beam průzkumy" ukazují rozsáhlé struktury ven vzdálenosti více než 1 GPC v obou dvou opačných směrech od nás. To se zdá jako sled na zed' jako galaxie funkce v poměrně pravidelných intervalech, přičemž první z nich, asi 130 Mpc vzdálenosti, se nazývá "Velká čínská zed'". K dnešnímu dni již 13 takových rovnoměrně rozmístěné "zdi" galaxií bylo zjištěno! [[41]] Teorie velkého třesku vyžaduje poměrně rovnoměrné míchání na stupnici vzdálenosti větší než asi 20 Mpc, takže zřejmě je daleko více ve velkém měřítku struktura ve vesmíru, než velký třesk může vysvětlit. · Mnohé částice jsou vidět s energiemi nad 60×10^{18} eV. Ale to je teoretická energie limit pro cokoli cestující více než 20 - 50 Mpc, protože interakce s fotony mikrovlnného pozadí. [[42]] se však tato námitka předpokládá, že mikrovlnné záření je Velký třesk očekává, namísto poměrně řídké, místní jev. · The Big Bang předpovídá, že stejné množství hmoty a antihmoty byly vytvořeny v explozi. Látka dominuje současný vesmír zřejmě proto, že nějaká forma asymetrie, jako je narušení CP asymetrie, která způsobila největší anti-záležitost zničit s hmotou, ale odešel hodně záležitosti. Experimenty hledají důkazy o této asymetrii, zatím bez úspěchu. Ostatní galaxie nemůže být

antihmoty, protože by to vytvořit věčně antihmoty hranici s mezigalaktické médium, které by vytvořilo gama záření, které nejsou vidět. [[43], [44]] · I malé množství rozptýleného neutrálního vodíku by produkovat hladké absorbující žlabu shortward o Lyman-alfa QSO emisních čar. Toto se nazývá Gunn-Peterson účinek, a je zřídka viděn, což znamená, že většina vodík ve vesmíru byl re-ionizovaný. Vodík Gunn-Peterson koryto je nyní předpokládá, že být přítomny při rudém posuvu z »6.1. [[45]] Pozorování high-redshift kvasarů blízko $z = 6$ se krátce objevil na potvrzení tohoto předpokladu. Nicméně, galaxie lensed podle popředí clusteru je nyní pozorován $z = 6,56$, před předpokládanou reionization epochy a na době, kdy se očekává, že Velký třesk žádné galaxie, aby byla viditelná ještě. Navíc, i když jen málo galaxie se obrátil na začátku tohoto bodu, jejich emise byly absorbovány okolního plynného vodíku, aby tyto časné galaxie neviditelné. [34] Tak lensed galaxie pozorování falšuje tohoto předpokladu a teorie byla založena na. Dalším problémem příklad: Kvasar PG 0052 +251 je jádrem normální spirální galaxie. Hostitelská galaxie se objeví nerušený záření kvasaru, který ve velkém třesku, se předpokládá, že bude dostatečně silná, aby ionizaci mezigalaktické a střední. [[46]] · přebytek QSO je pozorován po popředí klastrů. Čočky zesílení způsobené popředí nebo seskupení galaxií je příliš slabý vysvětlit tento vztah mezi vysokou a nízkou rudý posuv objektů. Tento zdánlivý rozpor nemá řešení v rámci Big Bang prostorách, které nevytvoří nějaký jiný problém. To by zejména temné hmoty musí být řešení centrálně koncentrovaný, na rozdíl od pozorování, které předpokládají, že temná hmota zvyšuje od galaktických center. Vysoce redshift a low-rudý posuv objekty jsou pravděpodobně ve skutečnosti na srovnatelné vzdálenosti, jako Arp udržuje po dobu 30 let. [[47]] · The Big Bang porušuje první zákon termodynamiky, můžete, že energie nemůže být ani vytvořit ani zničit, když požaduje, aby nový prostor naplněný "zero-zaměřit energii" být neustále čar mezi galaxiemi. [[48]] · V rudého posuvu Las Campanas šetření byly statisticky významné rozdíly z homogenního rozložení zjistil v měřítku nejméně 200 Mpc. [[49]] Toto je v souladu s ostatními analýzami galaxií Katalog že nevykazují žádné trendy směrem k homogenitě i na váhy až 1000 Mpc. [[50]] The Big Bang samozřejmě vyžaduje rozsáhlé homogenitu. Meta model a další nekonečně vesmír modely očekávat fraktální chování na všech úrovních. Vyjádření zůstávají v souladu s tím. · Eliptických galaxií pravděpodobně vyboulením podél osy na nejnovější galaxie fúze. Ale úhlové rychlosti hvězd v různých vzdálenostech od centra jsou různé, takže elipsovitý tvar vytvořený tímto způsobem nestabilní. Tyto rychlosti by smyková eliptický tvar, dokud byl vyhlazen do kruhového disku. Kde jsou galaxie v procesu bytí stříhaný? · Polarizace rádiové emise otáčí, jak to projde zmagnetizované extragalaktických plazmatu. Takové Faradayovy rotace v kvasarů by se měla zvýšit (v průměru) se vzdáleností. Pokud rudý posuv udává vzdálenost, pak rotace a rudý posuv by se měl zvýšit dohromady. Avšak průměrný Faradayova rotace je menší u $z = 2$, než u $z = 1$ (kde kvasary jsou zřejmě skutečně nejjasnější, v závislosti na modelu je ARP). [[51]] · Pokud je temná hmota potřebuje Velkého třesku, měly výkyvy mikrovlnného záření mají "akustické vrcholy" na úhlové stupnici 1° a $0,3^\circ$, s druhým prominentní ve srovnání s první. Naproti tomu, jestliže Milgrom je alternativou k temné hmoty (Modifikovaná Newtonovy dynamiky) je správná, pak tento vrchol by měl být jen asi 20% z první. Nově získaná data z přístrojů Boomerang balón přenášeny jednoznačně upřednostňuje výklad Měsíc nad temné hmoty. [[52]] · rudý jsou kvantování pro obě galaxie [[53], [54]] a kvasary [[55]]. Takže další vlastnosti galaxií. [[56]] To by se nemělo stát, v prostorách Velkého třesku. · Hustota počet optických kvasarů vrcholů v $z = 2,5-3$, a klesá směrem k nižší i vyšší rudým posuvem. V $z = 5$, se snížila o faktor asi 20. To nelze vysvětlit prachu vyhynutím nebo neúplnosti šetření. The Big Bang předpovídá, že kvasary, jejichž semena všech galaxií, byly nejpočetnější v prvních epoch. [[57]] · falloff energetického spektra v malých měřítek může být použita pro stanovení teploty mezigalaktického média. To je typicky dovozovat 20000°K , ale není tam žádný důkaz evoluce s rudým posuvem.

Přesto se ve velkém třesku, by, aby teplota adiabaticky klesat prostor rozšiřuje po celém světě. To je další ukazatel, že vesmír není ve skutečnosti rozšiřuje. [[58]] · V Big Bang prostorách, musí být konstanta jemné struktury se mění s časem. [[59]] · Měření dvoubodového korelační funkce pro opticky vybraných galaxií sledovat téměř dokonalý výkon práva na téměř tři řády v odloučení. Nicméně, tento výsledek nesouhlasí s n-tělo simulace ve všech Big Bang v různých modifikacích. Složitá směs gravitace, hvězda formace, a disipativní hydrodynamiky se zdá být potřeba. [[60]] · Emisní čáry pro $z > 4$ kvasary naznačují vyšší než solární Quasar metallicities. [[61]] železo zvyšuje poměr hořčíku u vyšších redshifts (dříve Big Bang epochy). [[62]] Tyto výsledky naznačují značnou tvorbu hvězd v epochách předchozích nebo souběžných s fenoménem QSO, na rozdíl od běžných Big Bang scénářů. · Absorpční čáry Lyman-alfa tlumených systémů jsou vidět v kvasarů. Nicméně HST NICMOS spektrograf se hledal vidět tyto objekty přímo v infračervené oblasti, ale nedokázal z větší části je odhalit. [[63]] Navíc se relativní hojnost mají překvapivou jednotnost, nevysvětlitelné ve velkém třesku. [[64]] Nejjednodušší vysvětlení je, že tlumiče jsou ve vlastním prostředí ke kvasaru, ne na jejich rudého posuvu dálky Big Bang vyžaduje. · Svítivost vývoj nejjasnějších clusteru galaxií (BGCs), nemůže být dosaženo uspokojivě vysvětlit jednoho evolučního modelu. Například, BGCs s nízkou x-ray jas jsou v souladu s žádným vývojem, zatímco ty s vysokým x-ray svítivosti jsou jasnější v průměru na vysoké posuvu. [[65]] · zásadní otázku, proč to je, že v raných dobách kosmologických, vázané agregáty řádu 100.000 hvězdy (kulové hvězdokupy) byli schopni tvořit stále trvají ve velkém třesku. To není žádné tajemství v nekonečném vesmíru modelů. [[66]] · Modrá galaxie počítá vykazují přebytek slabých modrých galaxií o faktor 10 v rozsahu 28. To znamená, že objem prostoru je větší než ve velkém třesku, kde by měla mít menší, jak se podíváme zpět v čase. [[67]] Snad nikdy v historii vědy má tolik kvalitní důkazy nahromaděné oproti modelu tak široce přijímaný v oboru. Dokonce i ty nejzákladnější prvky teorie, expanze vesmíru a ohnivá koule pozůstatek záření, zůstává interpretace s věrohodných alternativních vysvětlení. Člověk se musí ptát, proč v této situaci, že čtyři dobré alternativní modely nejsou ani být poměrně diskutována většina astronomů. Poděkování samozřejmě stovky odborníků, jak astronomové a vědci z jiných oborů, které přispěly k těmto závěrům, i když jen málo z nich stojí zpět a podívat se na větší obrázek. Předpokládá se, že mnozí z nich budou přidávat své komentáře a připojit jako spoluautory ve snaze houpat nadcházející generaci astronomů, že současná kosmologie je v čele nikde, a připojit se k hledání lepších odpovědí.